

Anmærkninger, skal jeg gøre opmærksom paa, at allerede Titlen „Forslag til Lov om Beværtning“ antyder, at der er foretaget en ret væsentlig Forandring i Forslaget, saaledes som det nu foreligger i Sammenligning med Forslaget, som det forelaa i Fjor, idet der i Overensstemmelse med Landstingsudvalgets i den afgivne Betænkning, indeholdte Forslag er udeladt af Lovforslaget alle Bestemmelser, der angik Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl. Udvalget har forment, at denne Side af det tidligere Regeringsforslag frembød forskellig Tvivl og vistnok vilde berede Lovforslagets Gennemførelse en ikke ringe Vanskelighed, og at det derfor vilde være heldigst at holde denne Side af Sagen udenfor. Denne Udvalgets Anskuelse har Regeringen kunnet slutte sig til.

Det vil erindres, at et af Hovedpunkterne i hele denne Sag har været, hvilke Betingelser der skulde sættes for Udøvelse af Beværternæring. Regeringens oprindelige Forslag stillede sig i det hele paa det Standpunkt at foreslaa, at der i alle Tilfælde skulde udkræves en Bevilling, udfærdiget af Indenrigsministeriet ad mandatum. Ved Siden deraf skulde der for Københavns og de øvrige Købstæders Vedkommende være Adgang til gennem Vedtægter, der saavel skulde angaa Gæstgiveri som Beværtningsnæring, at fastsætte Regler, angaaende Antallet af disse Adkomster i de enkelte Købstæder samt Regler for den nærmere Udøvelse heraf med Hensyn til Lokaler, saavel som for Varigheden af Adkomsterne. Dette Standpunkt forlod Folketinget. I den Form, hvori Forslaget vedtoges i Folketinget i næstforrige Samling, blev det gennemgaaende lagt i Kommunernes Hænder at træffe Bestemmelser om, hvorvidt disse Næringer skulde udøves i den enkelte Kommune, eventuelt hvor mange Adkomster, og paa hvilket Sted i Kommunen de skulde udfærdiges, samt hvem de skulde tildeles. I den Henseende bemærkede Landstingsudvalget i sin Betænkning, at Udvalget paa væsentlige Punkter kunde synpatisere med den Tanke, der laa til Grund for de i det andet Ting foreslaaede Forandringer i Regeringsforslaget, idet Flertallet erkendte, at det til Fremme af Ædruelighed, Maadehold og Orden i vedkommende Kommune kan være heldigt at lade Kommunalbestyrelsen i videst muligt Omfang medvirke til og have Indflydelse paa Ordningen af de herhen hørende Forhold. Men ved Siden heraf udtalte Udvalget, at det formentlig ikke vilde kunne gaa an at lade

Kommunalbestyrelsen blive eneraadig paa dette Gebet. Udvalget henviste til, at Kommunalbestyrelsens Medlemmer, der vare valgte med andre Formaal for Øje, i mange Tilfælde vilde have vanskeligt ved at træffe Afgørelser, som henhørte under det her omhandlede Omraade, og tillige, at man ved at indføre denne Eneraadighed for Kommunerne ganske vilde forlade det Grundlag med Hensyn til Betingelserne for Næringsudøvelse, der gælder paa andre Omraader i Henseende til Øvrighedens Indflydelse herpaa. Disse Betragtninger har Regeringen nu ment at burde slutte sig til, idet man fuldt erkender de vægtige Motiver, der nu til Dags kunne fremføres for at lade Kommunerne faa saa megen Indflydelse som mulig paa disse Forhold, og man har i Erkendelse af, at en Overenskomst paa dette Punkt vilde have en væsentlig Betydning for Sagens Gennemførelse, i den Henseende kunnet slutte sig til det Forslag, der blev stillet af Landstingsudvalget i dets Betænkning i Fjor. Den Ordning, der herefter foreligger i Lovforslaget, er den, at der for Københavns og Købstædernes Vedkommende kun skal kunne udfærdiges Bevillinger til Beværternæring af Ministeriet, for saa vidt der ikke foreligger Vedtægter vedtagne med ministeriel Approbation af de paagældende Kommunalbestyrelser. For saa vidt saadanne Vedtægter foreligge, vil det tillige være en Ret for Kommunalbestyrelserne til at udpege, hvem der i Tilfælde af Ledighed i disse Adkomster skal have den ny Næringsadkomst udfærdiget af Øvrigheden. Og kun for saa vidt Øvrigheden finder Betænkelighed ved at godkende Adkomsten for den udpegede Person enten af Hensyn til dennes personlige Kvalifikationer eller af Hensyn til Lokalernes Indretning eller andet, bliver Sagen at forelægge for Indenrigsministeriet. For Landets Vedkommende har Lovforslaget i Overensstemmelse med Landstingsudvalget ment at burde fastslaa, at der i alle Tilfælde gives Bevilling af Ministeriet, men dog med den væsentlige Modifikation, at det altid ligger i Kommunens Haand at modsætte sig Udfærdigelsen af en saadan Bevilling til Næring paa det paagældende Sted. Disse Regler gælde for al Beværtning med Udskænkingsret.

For saa vidt angaar Beværtning uden Udskænkingsret, der udsondres som en særlig Næring, gælder den Regel, at der udfordres Næringsadkomst, Borgerskab eller et Næringsbevis af Øvrigheden efter Anbefaling af vedkommende Kommunalbestyrelse. Der gives da tillige den Regel, at